

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/3752.**

Benyújtás dátuma: **2018-11-27 15:51**

Parlex azonosító: **173KU7GV0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Lukács László György (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**A számok tükrében a hazai pszichiátriai ellátás és annak állapota**"

Tisztelt Miniszter Úr!

Az egészségügy egészében megfigyelhető nehézségek a pszichiátriákat fokozottan sújtották. Hazánkban csak a gyermekek 20-25 százaléka küszködik mentális betegséggel, melyet a társadalom stigmatizál, a kormány pedig nem nyújt segítő kezet. A növekvő betegszámok ellenében is folyamatosan háttérbe kerül ez az ágazat. Az ellehetetlenített helyzetüket olyan lépések alakították, mint a pszichiátriai ágyak nagymértékű és rövid idő alatt bekövetkező csökkentése, a pszichiátriai rehabilitációs ágyak nevesítés nélküli általános rehabilitációs ellátáshoz sorolása, az állandó finanszírozási nehézségek, és az aktív és a rehabilitációs ellátás nem szakmai elvek szerinti éles szétválasztása. A pszichiátriai ellátási formák különböző telephelyekre szorultak, és mindezek mellett a járóbeteg-szakellátásban is egyre súlyosabb nehézségek mutatkoznak. Utóbbiak egyrészt a finanszírozás-pótlás teljes hiányának köszönhetőek, másrészt az ellátórendszerre nehezedő, a bezárt osztályok és megszüntetett ágyak okozta nagyobb nyomásnak, valamint a mentális problémákkal élő betegek világszerte egyre növekvő arányának. A terület fejlődését akadályozza továbbá az ellátórendszer szükséges specializálódásának hiánya is.

Az ideiglenesen vagy tartósan agresszív viselkedést tanúsító betegek is jelentősen nagy ellátási nehézségekkel küszködnek, pedig az ilyen betegségek nemzetközi szinten egyre gyakoribbá válnak, egyrészt mert a járóbeteg-ellátás megrendült, másrészt az egyre népszerűbb drog-, illetve alkoholfogyasztás az agresszió veszélyét négy-öttszörösére növeli. Ezekkel a problémákkal ideje lenne kormányzati szinten foglalkozni, a területet hiányszakmává kell nyilvánítani, és a helyzet súlyosságának megfelelő mértékben keresni a megoldást.

Mindezekre tekintettel az alábbiakra várom választát:

Az elmúlt négy évben hogyan alakult a pszichiátriai szolgáltatást igénybe vevők száma? A szolgáltatást nyújtó intézményeknek hogyan alakult a forrásszerkezete (közkiadás, betegek közvetlen befizetései, európai uniós források aránya)?

Jelenleg mennyi embert érint mentális probléma (külön gyermek és felnőtt) és ezekből mennyien részesülnek megfelelő pszichiátriai kezelésben? Jelenleg hány pszichiáter dolgozik állami alkalmazásban?

Az elmúlt négy évben milyen beruházásokkal és milyen értékben növelték a pszichiátriák technológiai fejlettségét? Ezeknek a beruházásoknak milyen volt a forrásszerkezete?

Megyéenként hogyan oszlik meg a pszichiátriai intézetek aránya és milyen szolgáltatásokat fednek le ezek az intézmények?

Az Európai Unión belül összesen mennyi forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező mentális betegségre készített gyógyszer van? Ebből Magyarországon mennyi részesül állami támogatásban és milyen mértékben? A mentális betegséggel küszködőknek mennyi esetben kellett orvosuktól egyedi méltányosságot igénybe venniük, hogy hozzáférjenek a megfelelő gyógyszerekhez?

Az elmúlt négy évben hogyan alakult a drogfogyasztók száma, és hány százalékuknál állapítottak meg mentális problémát?

Az elmúlt négy évben a súlyos mentális zavarral küszködők hány százaléka lett öngyilkos? Ezekből hányan részesültek megfelelő pszichiátriai kezelésben?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2018. november 27.

Tisztelettel,

Dr. Lukács László György

országgyűlési képviselő